ρα θυμία συμβουλεύεις· ὃ γὰρ ἐκεῖνό γ' ἂν εἴποις, ὡς σὲ μὲν οὐ τῇ πόλει δεῖ ζῆναι φαίνεσθαι, τὴν πόλιν δ' ἐν τοῖς Ἕλλησι μηδενὸς ἀξίαν εἶναι. ἡμεῖς, ὦ δ' ἐκεῖνό γε ὁρῶ, ὡς τῇ πόλει μὲν ἀσφαλὲς τὰ αὑτῆς πράττειν, ἐγὼ δὲ ἰδίᾳ κινδυνεύσω, εἰ μηδὲν τὴν δύναμιν † πολέμου προδιορθώσασθαι. ἀλλὰ τοῦναντίον. ἐγὼ μὲν ἐξ ὧν ὁρμᾶσθαι καὶ προδιορθοῦν, οὐκ ἐλάττους ὄντας κινδυνεύσας. τῇ πόλει δ' ἐκ τῆς ἡσυχίας. ἀλλὰ νὴ Δία, παππφα, ἡ παρρησία δόξα ἐγὼ ὑπάρχειν, ὧν αἰσχρὸν ἐγὼ καταλῦσαι, τῇ πόλει δ' ὑπάρξειν ἀνώνυμα, ἢ φαῦλα τὰ τῶν προγόνων; ἀλλ' οὐδὲ τοῦθ' οὕτως ἔχει. σοὶ μὲν γὰρ ἦν κλεινὸς ὁ πατήρ, εἶπερ ὦν ὅμοιος ἐγώ. τῇ πόλει δ' ἡμῶν ὡς πάντες ἴσασιν οἱ Ἕλληνες, δι' ἐκ τῶν μεγίστων κινδύνων ἐκ τῶν προγόνων ἡμῶν σεσωσμένοι. ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἴσως, οὐδὲ πολιτικῶς εἰσὶ τὰ καθ' ἑαυτοῦ, ἢ τὰ κατὰ τὴν πόλιν πολιτεύοντι. πῶς γὰρ ὄντων ἴσων, τὸν μὲν ἵππους ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου προϊόντας, ἑαυτοῦ ἀγνοεῖν, τὴν πόλιν δ' ἢ προφάσκειν τῶν Ἑλλήνων τέως, ὃ πρότερον εἶχεν, νῦν δ' ἀδοξίᾳ πάσῃ, ὃ ταπεινότατα καθῆσθαι; φαλακρὸν τοίνυν ἔχων ἔλεγεν, ὃ τοῦτο πολλοῦ ἐπεῖν πωλοῦμαι. ὃ γὰρ λέγω σοὶ δοκεῖ τὰ πράγματα, ὅπερ νῦν, ὅπερ ἀεὶ πώποτε φαῦλος ἔχ'. ἀλλ' ὅταν πάντ' ἀκούσητε ὑμεῖς τὰ δέοντα, ὃ ὁμογνώμονες, ὡς ὀρθῶς λέγειν νομίσητε, τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχητε, ὃ διαχρέφθαι ταῦτα βουλεύσασθε, ἅξιον ἐστὶν ἀκροᾶσθαι ἀκροώμενοι, ἐκ ἀγνοοῦντες αὐτός. ἴστε γὰρ οὐ θᾶττον ἰδόντες ἀκριβῶς, τίς μισθὸν λέγει, καὶ τίς ὑπὲρ φιλίαν τοῦτο πολιτεύεται. ὃ τίς ὡς ἀληθῶς ὑπὲρ τῆς βελτίστων; ἀλλ' ἵνα αἰσχυνόμενοι τοῦτο, ὃ τὸ πρᾶγμα εἰς γέλωτα ὃ λοιδορίαν ἐμβαλόντες, μηδὲν αὐτοὶ τῶν δεόντων ποιῆτε. ταῦτ' ἔστι τἀληθῆ μετὰ πάσης παῤῥησίας ἁπλῶς βουλόμενα τὰ βέλτιστα ἐρημεῖν. οὐ κολακείας, ὃ βλάβης, ὃ ἀπάτης λόγος μέσος. ἀρμόττειν μὲν δὴ λέγοντα ποιεῖν, τὰ δὲ πράγματα τῆς πόλεως, τοῖς ἐλευθέροις ἐγχωρεῖν. ἢ δ' παιδεύειν τοῦτον τὸν ἐθέλοντα, ἢ μηδένα δίκαιον αἰτιᾶσθαι, τὸ πάντα φαῦλος ἔχειν, ἢ ὑμᾶς αὐτούς.

ΤΕΛΟΣ.

BIBLIOTECA NAZ.

ἀῶν πόλεων τὴν ἡμετέραν, ἄδεια ὑπὲρ τῶν ἑλλήνων λέγειν δέδοται. ὁ λαβόντα χρήματα αὐτὸν, ἀσφαλὲς ὄντι λέγειν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἀφυρημένοι τὰ ὑμέτερα αὐτοῦ κατὰ, ὅτι ἐᾶν ἀσφαλὲς λέγειν εἰ ὀλιγωθῶ τὰ φιλίππου, μὴ σιωπῶντος τοῦ πολλοῦ ὀλιγωρῶν δοκῶν πολίσασθαι καρποῦσθαι. ὅτι ἐᾶν ἀσφαλὲς λέγειν εἰ θετταλίαν τὰ φιλίππου, μὴ ζιωπῶντος τοῦ πλήθους τοῦ θετταλῶν, τῷ δοῦναι τυράννους ἐκβαλεῖν φίλιππον αὐτοῖς, ὁ τὰ πυλαίαν ἀποδοῦναι. ὅτι ἐᾶν εἰ θήβαις ἀσφαλὲς, περὶ μὲν τὰ βοιωτίαν ἀπέδωκε, καὶ δοῦ φωκέας ἀνεῖλεν. ἀλλ' ἀθλίως, ὁ μόνον ἀμφίπολιν, καὶ τὰ καρδιανῶν χώραν ἀποστερηκότος φιλίππου, ἀλλὰ ὁ κατασκευάζον ζος ἡμῖν ἐδιτείχισμα τὰ εὔβοιαν, ὁ νῦν δ' βυζάντιον πιόντος, ἀσφαλὲς ὄντι λέγειν ὑπὲρ φιλίππου. ὁ γοῦν, τότων μὲν ἐκ πόρρω οἴοι, ταχὺ πολύσοι γεγόνασι. ὁ ἐξ ἀνωνύμων ὁ ἀδόξων, οὐδοξοι ὁ γνώριμοι. ὑμεῖς δ', τότων ζίον. ἐκ μὲν εὐδόξων, ἄδοξοι. ἐκ δ' ὀλίγων, ἄφροι. πόλεως δ' ἔχοντος πολλοὺς ἡγεμόνας, συμμάχους, πίστιν, εὔνοιαν, ὧν πάντων ἐστὲ ὑμεῖς ἄφροι. ἐκ δὲ τοῦ, τότων ὀλιγώρως ὑμᾶς ἔχειν, ὁ ἐᾶν δοῦναι τὸν βίον τὰ πράγματα φέρεσθαι, ὁ μὲν, δυσαίμονα ὁ μέγας, ὁ φοβερὸς πᾶσι τοῖς ἕλλησι ὁ βαρβάροις ὄντ'. ὑμεῖς δ' ὀλίγοι, ὁ ταπεινοί. τῇ μὲν δὴ τὰ ἀπορᾶν θετταλία, λαμπροί. τῇ δ' ὧν προσῆκε πασκούσῃ, καταγέλασοι. ὁ τὸν αὐτὸν δὲ βίον τοῦτ' ἐπ' ὑμᾶς, ὁ τοῦτ' αὐτοῦ οἴους τὴν λειπόντων ὁρῶ δυσθυμοῦντας. ὑμᾶς δὴ γ', ἡσυχίαν ἄγειν φασὶ δεῖν καὶ ζῆν ὑμᾶς ἀδικῆ. αὖ δ' ὁ δυνάμενος τὴν ὑμῖν ἡσυχίαν ἄγειν, ὁ δυνατὸς αὐτοῦ ἀδικοῦντος. καί τοι, λοιδορίας χωρὶς εἴ τις ὁρᾷ, εἰ τοί μοι, δεῖ δὴ γιγνώσκων ἀκριβῶς † λεγόσημε; ὁ δεῖς τὰ ζιαῦτα ἀγνοεῖ, τὸν μὲν τὴν ἰδιωτῶν βίον, ἀσφαλῆ, ὁ ἀπράγμονα, ὁ ἀκίνδυνον ὄντα, ὃν ἡ τῶν πολιτευομένων, φιλαίζιον, ὁ σφαλερὸν, ὁ καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἀπόνων ὁ κακῶν μεστὸν, ὃ τὸν ἡσύχιον καὶ ἀπράγμονα, ἀλλὰ τὴν ὁ τοῖς κινδυνοῖς αἰρῇ; δι' ἂν εἴπρις; εἰ μ', ὃ βέλτιον εἰπεῖν ἂν ἔχοις, τοῦτο ζι συγχωρήσομεν ἀληθὲς λέγειν, ὡς ὑπὲρ φιλοτιμίας ὁ δόξης πάντα ταῦτα ποιεῖς. θαυμάζω δή ποτε σαυτῷ μὲν ὑπὲρ τότων ἅπαντα ποιητέον ἡγῇ νομίζῃς, δ' ποιητέον, ὁ κινδυνευτέον. τῇ πόλει δὲ πρέπειν ταῦτα δὴ

ῥᾳθυμίαν

ἀνοπόταλος πάντων αὖ ἐστιν, εἰ τοῦτ' ἐξελέγξει. ὅταν μὲν οἱ ἀδικούμενοι ἀρνῶνται, τί δεῖ ἀδικεῖν λέγοντος; ἀλλ' ἐπειδὰν ἐφ' ἡμᾶς ἀφῖκται, τί φήσομεν ποτε; ἐκεῖνος μὲν οὐδὲν πολεμεῖ, ὥσπερ οὐδὲ Ὠρείτας τῶν στρατιωτῶν ὄντων ἐν τῇ χώρᾳ. οὐδὲ φρούριον πρότερον, φεῦ μὴ πρὸς τὰ τείχη † προσβαλὼν. οὐδὲ Ὀλυνθίοις ἐξ ἀρχῆς, ἕως αὖ ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ τὸ στράτευμα πᾶσιν ἦν. † εἰ δὲ τοῦτο οὐκ ἀμύνεσθαι καλοῦντας, πόλεμον ποιεῖν φήσομεν; οὐκοῦν πολλοῖσιν δὲ καὶ δήμοις οὐδὲν ἔστι. δεῖ μὲν, οὐδὲ ὑπὲρ τῶν ἴσων ὑμῖν, καὶ ζῆν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἕνεκ' ὁ κίνδυνος. οὐκ ἐφ' αὑτῷ ποιήσασθαι τὴν πόλιν βούλεται φίλιππος ἡμῶν, οὐκ ἀλλ' ὅλως ἀνελεῖν. οἶδε μὲν ἀκριβῶς, ὅτι δουλεύσομεν ὑμεῖς ὅπου ἐλεύθεροι, ὅτ' ἂν ἐλεύθερον † ὑπολειφθῇ. ἀρ' ἔχεις γὰρ εἰπεῖν. πράγματα παρέχειν αὐτῷ, ἂν καιρὸν λάβητε, πολεμῶν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἁπάντων δυνήσεσθε δ' ταῦτα ὑμῶν οὐχὶ φείσεται, εἴπερ ἐκράτησεν. ὡς δὲν ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἐστὶν ὑμῖν, ὅπως προσήκει γιγνώσκομεν, ὦ τοὺς πεπαικότας αὐτοὺς ἐκείνῳ φανερῶς μισεῖν, ὦ ἀγανακτεῖν. οὐ γὰρ ὅσιον οὐδὲ ἔστι τῶν ἔξω τῆς πόλεως ἐλθεῖν κρατεῖν, πλὴν ἂν τοὺς αὐτῆς τῆς πόλεως κολάσητε ἐλευθέρους. ἀλλ' ἀνάγκη τοῦτοις, ὥσπερ πολεμίοις προσπαίοντας, ὑστερίζειν ἐκείνων. ἐπεὶ, πόθεν οἴεσθε ναῦν αὐτὸν ὑβρίζειν εἰς ὑμᾶς; ἐδίδουν μὲν ἔμοιγε δοκεῖ ποιεῖν ἢ τοῦτο, ὦ τοὺς μὲν δούλους δεῖ πρίασθαι, εἰ μηδὲν ἄλλο, ἐξαπατᾶν, ὑμῖν δ' ἀπειλεῖν ἔνι. οἷον θετταλὸς πολλοὺς δὴς, ὑπαγόμενος τὴν νῦν πόλιν δουλείαν. ἐγὼ δ' αὖ εἰ ποιεῖν δυναίμην ἐγὼ ἐδεῖς, ὅσα τοὺς ταλαιπώρους ὀλυνθίους, πρότερον δὲς τοὺς φωκαέας, ἐξηπάτηκε, † ὑπαγόμενος. ὦ πολλὰ ἕτερα. θηβαίους τὴν νῦν † ὑπαγαγὼν, πρὸ βοιωτίαν αὐτοῖς πεποιηκὼς, ὦ ἀπαλλάξας πολέμου πολλοῦ, ὦ χαλεποῦ. ὥστε καρπωσάμενοι ἵνα ἔκαστοι τύχωσι πλεονεξίαν, οἱ μὲν, ἣν δὴ πεπόνθασιν, ἅ δὴ πάντες ἴσασιν. οἶδ' ὅ, τι ἂν πάσχωσι συμβῇ, πείσονται. ὑμεῖς δὲ ὧν μὲν ἀπεστέρησθε, σιωπᾶτε. ἀλλ' ἐν αὐτῷ τῷ πρὸ ἐμοῦ ποιήσασθε πόσα ἐξηπάτησθε; πόσων ἀπεστέρησθε; οὐχὶ φωκέας; οὐ πύλας; οὐχὶ τὴν Θερμοπύλας; Δοκίσιον, Σέρριον; ὅν κόρσον βλέπω αὐτόν; οὐκοῦν καρδίαν ἔχει ὁμολογεῖ; τί φησ' ὃν † ἐκεῖνος τοῖς δήμοις ὑμῖν, ὃ τὸν αὐτὸν τρόπον προσφορεῖ; ὅτι οὐ μόνη τῶν

ὑμᾶς ἔχουσι. καὶ τὰ μὲν ποδὶ τἄλλα, οὐκ ἄξιον ἐξετάσαι νῦν. ἀλλ' ἐπειδὰν ἐς τοὺς πρὸς Φίλιππον ἐμπέσῃ, οὐδεὶς ἀνασταὶς ἐρεῖ, ὡς οὐ δεῖ λαμβάνειν πόλεμον, πεπαιδευμένους οὕτως ἐξ ἧς, τὸν μὲν εἰρωνίαν ἄγειν ὡς ἀγαθόν, τὸ δὲ ξένειν δύναμιν μεγάλην ὡς χαλεπόν, καὶ διαρπάζειν ἐνίους τὰ χρήματα βούλεσθαι. ἐκ ἄλλους λέγουσιν, ὡς οἶμαι ἀληθεστάτους λέγουσιν. ἀλλὰ δεῖ δήπου, τὸν μὲν εἰρωνίαν ἄγειν, οὐχ ὑμᾶς πείθειν, εἴγε πεπαιδευμένοι καθήκατε. ἀλλὰ τὰ τοῦ πολέμου πεύσεσθε. ἂν μὲν ἐπιόντα, τάχ' ἂν ὑμῖν ὑπάρχειν νομίζειν δεῖ χαλεπά, οὐχ ὅσα ἂν εἰς σωτηρίαν δαπανῶμεν, ἀλλ' ἃ πεισόμεθα, ἂν ταῦτα μὴ ἐθέλωμεν ποιεῖν. ἢν δὲ διαρπασθήσεσθαι τὰ χρήματα, ᾧ φυλακὴν εὑρεῖν δεῖ ἧς σωθήσεται, κωλύειν. οὐχὶ ᾧ τοῦ συμφέροντος †ἀφίστασθαι. καί τοι εἴγε ἀναγκαῖον † ἀφεστάναι ἦν τοῦτο, εἰ τὰ μὲν χρήματα λυσιτελεῖ ἐνίους ὑμῖν εἰ διαρπασθήσεται, ναι. ἃ δὲ φυλάττειν δεῖ κωλύειν δοῦναι ἁρπάζοντας ἐφ' ὑμῖν ὅτι. πῶς γὰρ ἐλλάδα ἅπασαν ἐφεξῆς ὅπως φίλιππος ἁρπάζων, οὐ λυπεῖ, μὴ ταῦτα ἐφ' ὑμᾶς ἁρπάζων. πῶς δ' ἂν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν μὴ ὄντα φανερῶς ἀδικοῦντα, καὶ πολλοὺς καταλαμβάνοντα, οὐδεὶς πώποτε †τοῦτον εἶπεν ὡς ἀδικεῖ, καὶ πόλεμον ποιεῖ. σὺ γὰρ μὲν ἰδιωτεύεις, μὴ δὲ † τούτων. ποιεῖσθαι ταῦτα συμβουλεύοντας, τούτους πολέμους ποιεῖν φασιν; ὅτι μὲν αἰτίαν τοῦ ἐκ τοῦ πολέμου συμβησομένων δυσχερῶν. ἀνάγκη μὲν ἀνάγκη πολλὰ λυπηρὰ ἐκ τοῦ πολέμου γίγνεσθαι, τοῖς ὑπὲρ ὑμῶν τὰ βέλτιστα λέγουσιν ἅπασιν ἀναθεῖναι βούλεσθαι. νῦν μέντοι, ἐὰν μὴ ὑμεῖς ὁμοθυμαδὸν ἐκ μιᾶς γνώμης φιλιππου ἀμύνησθε, καὶ κεῖνος κρατήσει ὑμῶν, καὶ αὐτοῖς ὑμῖν ἔσεσθαι μιαρόν. ἂν δ' ἀκριβῶς τοῦτον θορυβοῦντες αἰτιασάμενοι ζητεῖν πρὸς τὸ κρίνειν ἅπασθε. αὐτοὶ μὲν τῶν κατηγορούντων ἀμφότερα ἕξετε, καὶ πρὸς ὑμᾶς βουλευσάμενος, καὶ πρὸς ἐκεῖνον χρήματα λήψεσθε. ὑμῶν δ' ὑπὲρ ὧν δεῖ πρᾶττόντων δίκην λαβεῖν, πρὸς τοῦ ὑπὲρ ὑμῶν εἰρηκότων λήψεσθε. αἱ μὲν ἐλπίδες αἱ τούτων, καὶ τῆς κατασκευάσματα τοῦ αἰτίων, ὡς ἀρ' ἃ βούλονται ὑμᾶς πολεμεῖν. ἐγὼ δ' οὐκ οἶδα ἀκριβῶς, ὅτι οὐ γράφασθε Ἀθηναίων οὐδενὸς πόλεμον ποιεῖσθαι, καὶ ἄλλα πολλὰ φιλίππου ἔχει τῆς πόλεως. νῦν εἰς καρδίαν πέσοιμι τὴν βοήθειαν. εἰ μέντοι βουλόμεθ' ἡμεῖς μὴ ποιεῖσθαι πολεμεῖν ἡμῖν ἐκεῖνον,

†κακήλη σθε. πῶ κ̓ πῶ ἀπορᾶμ, τ̓ τοις †κάκλησθε, ὡς σὺ δ̓ σὶ δ̓ψῶ τ̓ πόλεως ὄσης, ὅτε προσηκόντως, ὀρθῶς τ̓ πρᾶγμα κείνετο. ἀπορᾶν μὴ π̓ ἄν τις νῦ παύσειμ, ὁπ τ̓τῶμ, ἢ Φαύλος, ἢ καλῶς πεσκθ ἀῶ κείνοι. π̓λιμ δ̓ ἦν ὑπείληφα (ὃς ἀμ τ̓ Ἑλλώων ἀρχειμ ἀεὶ βάλητ) μόνημ ἂν σ̓αντιωθῆναι, © τ̓ πάντωμ ἐλθυερίας προσῆναι, ὃ μὰ δἰ ὁπ τ̓ ὠνίωμ, εἰ καλῶς ἔχει, δοκιμάζῳμ δ̓εῖ. δῆλ̓ εἰ συμμάχωμ θύνοίᾳ πιστεύῳ, Ϛ τοῖς ὅπλοις ἰσχύῳ, παῦθ̓ ὑπὸρ τ̓ πόλεως δ̓εῖ σκοπεῖν· ἃ Φαύλος ὑμῖν, ἁγὼ καλῶς ἅπαντ̓ ἔχει. γνοίητε δ̓

†σκέψεσθε ἂν εἰ †σκέψασθε ἐκεῖνο, ὅτε μάλισθ̓ σὺ παρακεῖται τὰ τ̓ Ἑλλήνωμ γέγονε πράγματα; ὑδένα π̓ χρόνομ ὅλομ, ἢ τ̓ νυνὶ πρόντα, ὑδ̓ ἂν εἷς εἴποι. τ̓ μὲν γ̓ ὅλομ ἅπαντα, εἰς δύο ταῦτα διῄρηϱ τὰ τ̓ Ἑλλήνωμ, λακεδαιμονίους, © ἡμᾶς. τῶν δ̓ ὅλωμ Ἑλλήνωμ, οἱ μὲν, ἡμῖμ· οἱ δ̓, ἐκείνοις ὑπήκοομ. βασιλεὺς δ̓, καθ̓ αὑτ̓μ μὲν ἅπασιμ ὁμοίως ἄπιστος ἰδ̓. σὺν δ̓ κρατυνθέντες τῷ πολέμῳ προσλαμβάνωμ, ἅ χρὴς ὑ τοῖς ἑτέροις δ̓ξίοσ πρᾶσσαι, διεπιστεύϱο. ἔπειτ̓ ὐχ ἥττομ αὐτὸμ ἐμίσομ ὅς σώσειε, τ̓ ὑπηρόντων ἐλθερῶμ ἐξ ἀρχῆς. νῦμ δ̓, πρὸς τοῦτο μὲν ὁ βασιλεὺς ἅπασι τοῖς Ἕλλησιμ οἰκείως ἔχει. ἁγὼ πάντωμ ἥκιστα ἡμῖν, ἂν ἃ μὴ νῦμ ἐπανορθωσώμθα. ἔστι τὰ προσαίσι πολλαὶ ἡ πανταχόθεν γίγνονθ̓. © τὸ πρῶτόμ μὲν ἀνέχωσιν θ̓ ἅπαντες, ἄφεσται δ̓ οἵοι, © φθονοῦσι, ἡ ἀπιστοῦσιμ ἑαυτοῖς ὐχ ὡς ἔδει. © γεγόνασι καθ̓ αὑτοὺς ἕκαστοι, Ἀργεῖοι, Θηβαῖοι, Κορίνθιοι, λακεδαιμόνιοι, Ἀρκάδες, ἡμεῖς. δῆλ̓ ὅμως εἰς ζοσαῦτα μέρη, © ζοσαύτας δυνασείας διῃρημέν᾽ τ̓ Ἑλληνικῶμ πραγμάτων, εἰ δεῖ τἀληθῆ μὴ π̓ρόνοίας εἰπεῖμ, τὰ π̓ ὑδενὶ τ̓τῶμ ἀρχεῖα © βελθυτέρα, ὁρμητήρια ἂν τις ἴδοι τ̓ Ἑλληνικῶμ πραγμάτωμ, ἢ τὰ π̓ ὑμῖν, εἰκότως. ὅτε μ̓ φιλοῦμ, ὅτε πιστεύωμ, ὅτε φοβοῦμαι ὑδεὶς ὑμῖν διαλέγθ̓. αἴτιον δ̓ τ̓τῶμ, ὐχ οἵ᾽ ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι. ῥᾴδιομ μ̓ ἂν ἰδεῖν ἡμῖν μεταθεῖναι. δῆλα πολλὰ ἡ πανταχόθεν ἐμ πᾶσιν ἡμῖν τῆς χρόνου. ὧμ δ̓ καθ̓ ἕκαστομ ἑάσας, οἵ᾽ εἰς ἅπαντα γε σωτείνῳ, λέξω, δεηθεὶς ὑμῶμ ἂμ λέγω τἀληθῆ μὴ π̓ρονοίας †μηδὲμ ἀχθεσθῆναί μοι. † ἐκπίπτθ̓ τὰ συμφέροντα ἑφ̓ ἑκάστου τ̓ καιρὸμ, ἡ μετειλήφατε ὑμεῖς μὲν τῷ σχολῇ, © τῷ ἡσυ

†μηδένα.

†κακήλη μείσθαι. χίᾳ, ὑφ̓ ὧμ †κεκυλημένοι τοῖς ἀδικοῦσιμ ὑ πικρῶς ἔχετε, ἔπειτα δ̓

τας ὁρῶ τοὺς ζηλας, Ϛ μέγαμ μὲν ὄντα πρὸ ὑμῶν οὐδέως τ λέγοντα,
ἀθαναζομ δ' ἐπ' ἀσφαλείας, †ἑτέραν ἢ πρὸ κρύβδην φῆφον τοῦ †αἰτίαν.
φανερῶς θορύβου· παῦτ' ἀπιστίαν, παῦτ' ὀργὴν ἔχει. δεῖ μ' ὦ ἄνδρες
Ἀθηναῖοι δικαίως ἀμπλήθεις τ πολιτείας κοινωνεῖμ. οὐ μὲν οὐπόρ-
ρους, εἰς ἃ τ βίον ἐμοὶ ἑαυτῷ ἀσφαλῶς ἔχειμ νομίζοντας, ἢ τοὺς
τούτων μὴ δεδοικότας. εἰς ἢ οὖν κινδύνους, κοινὰ ὑπὲρ τ σωτηρίας
τὰ ὄντα τῇ πατρίδι προέχοντας. οὐ ἢ λοιπούς, τὰ μὴ κοινὰ νομί-
ζοντας, © μετέχοντας τὸ μέρος. τὰ ἢ ἐκάστου, ἴδια τῷ κεκτημένῳ.
οὕτω Ϛ μικρὰ πόλις, μεγάλη γίγνετ', © μεγάλη σώζετ'. ὡς μὴ
δὴ ἔστι ζῆς ἂμ ἃ πρὸ ἑκατέρων δεῖ, παῦτ' ἴσως δόξομ. ὡς ἢ © γέ-
νοιτ' ἂμ εὐνόμως, διορθώσασθ δεῖ. τ ἢ πρόντων πραγμάτων, ©
τ ταραχῆς, ῥᾳδιὰ μ' ἔρρωθέν δόξει τὰ αἴτια. ἃ εἰ βουλομένοις ὑμῖν
ἀκοῦσ δόξομ, ἐκλέγω λέγω. δέξασθε ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τ ἐπανόρ-
θωσιν, ἐφ' ἧς ὑμᾶς οἱ πρόγονοι καπέλιπον, ἢ τὸ μὲν ποιῆσασθ τὴν
ἐλλιῶν, © δυνάμιν σωτηρίαν ἔχοντας πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις
βοηθεῖν, συμφέρον ἐπείσθητε ἅ, © μάταιον ἀνάλωμα, ἐπὶ
τ παῦτα πολιτευομένων. τὸ δ' εὐτυχίᾳ διάγειν, ἢ μηδὲν τ δε-
όντων πρᾶξαι, δοκὰ προϊεμένους καθ' εἷ ἕκαστον πάντα ἑτέρους ἐ-
ᾶσαι λαβεῖν, θαυμαστὴν θ' ἁμαυσίαν, © πολλὴν ἀσφάλειαν ἔχειν
οἴεσθε. ἐκ ἢ τούτων προελθὼν Ϛ πῶς τάξιν, ἐφ' ἧς ὑμῖν ἐπάρξαι
προσῆκεν, ἔπορος, ὅτως θ' δαίμων, © μέγας. © πολλῶν κύριος γέ
γονεν, εἰκότως. πρᾶγμα μ' οὖν μέγα, © μέγα, Ϛ λαμπρόν, Ϛ τοῦτ'
ἅ πάντα μὲν χρόνον αἱ μέγιστοι τ πόλεων πρὸς αὐτὰς διαφέρον-
ζ. λακεδαιμονίων μὲν ἀτυχηκότων, θηβαίων ἢ ἀχόλων δ' τ φω
νικὸν πόλεμον χρωμένων, ἡμῶν ἢ ἀμελούντων, ὁρμὴν ἀνέλα
ζ. τοιγαροῦν, τὸ μὲν φοβεῖσθ τοὺς ἄλλους. τὸ ἢ συμμάχους πολλούς,
© δυνάμιν μεγάλην ἔχειν, ἐκείνῳ πολιτεύονται. © ζητοῦντα πρά-
γματα, © ζητοῦντα κἄδικ πολιτεύεσθε. οὐ Ἕλληνας ἅπαντας, ὥστε μὴ
δ' ἰόν, ζῆ χρὴ συμβουλεύειν θ' πρότερον ἅ. ὄντων δ' ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι
τ πρόντων πραγμάτων παῦσιν, ὡς ἐγὼ κρίνω, φοβερῶν, δεινὲς οὐ
μείζονι κινδύνῳ τ πάντων εἰσὶν ὑμῶν. ὃ μόνον δ' μάλιστα ὑμῖν
ἐμποδὼν βουλεύειν φίλιππον, ἀλλὰ © δ' πάντων αἰτιώτατα αὐτοὶ διά-
κεισθ. εἰ τοίνυν δ' τ ὠνίων πολλῶν ὁρῶντες, καὶ πῶς εὐετηρίαν

δ' παλαι πᾶσ' ἡμῖν, ὅτ' ὁ πρόσοδος τῇ πόλει, τάλαντα ὑπὲρ τετ-
† ἰῶ. ρακόσια, © ἑκατόν. © ὁδεὶς † ὅστις τ' τειηραρχεῖν δυναμένων, ὁδὲ τ'
εἰσφέρειν, ὅς γε ἂν ἡξίου τὰ προσήκοντα ἀφ' ἑαυτοῦ ποιεῖν, ὅλα χρή-
ματα δ' ἐπορίζων. ὅμως © ῥήτορες ἔστιν, & χρήματα ἐγίγνετο,
† ἐπιδὲ © πάντα † ἐποίουν τὰ δέοντα. μεταταῦτα ἡ τύχη καλῶς ποιοῦσα,
πολλὰ προσῆκε τοῖς κοινοῖς. καὶ πεντακόσια ἀντὶ τ' ἑκατὸν τάλαντων,
προσήρχεν, ὁδενὸς ὁδὲν ζημιουμένου τ' τὰς οὐσίας ἐχόντων, ὅμως
καὶ προσλαμβανόντων. οἱ δ' ὕστεροι πάντες, ἔρχονται μεδὲν ἕξοντες
τοῦτο, © καλῶς ποιοῦσι. τί δῆτα παθόντες; ἵνα μὴ ἀνάδικοι δόξωμεν
λοιδορεῖν; ἢ προφάσει χρώμενοι τ' μηδὲν τ' δέοντων ποιεῖν; ἀλλ' εἰ μὴ τῇ
πρὸ τ' τύχης βοηθείᾳ γεγονέναι τοῖς ἄστεσι φανούμεθα. ὅς ὅτ' ἄμ
αἰχμαλωτίζειν ἔτοιμος ἦν, ὅτ' ἀξιῶ. ὁδὲ δ' οἰκίαις οἰκίας ὁρῶ τ'
οἰκίλικίᾳ πρὸς τοὺ πρεσβυτέρους ὅτω διακείμενον, ὁδ' ὅτως ἀ-
γνώμονα, ὁδ' † ἄλλον τ' ὄντων ὁδένα, ὥστε εἰ μὴ πρόσοισθ' ἅπαν-
† οὐ φά- τες ὅσ' ἄμ αὐτὸς, † ὃ φάσκοντα ποιεῖν ὁδὲν ὁδ' αὐτόν. © δ' ἄλ-
σκειν. λοις τ' κακώσεως εἵνεκα νόμοις ὅτου τόπος οὐδεὶς. δεῖ δ' ὁμοίως τοῖς
γνησίοις τ' ὠφελουμένοις ἐξ ἀμφοτέρων ὁρᾶν, © πρὸς τ' φύσεως,
© πρὸς τὸ νόμου δικαίως φέρειν, © ἐκ τούτων πολιτεύειν. ὥσπερ τοί-
νυν οἷς ἡμῶν ἑκάστου τίς ὅστις γονεύς, ὅτου συμπάσης τ' πόλεως
κοινὸς δεῖ τοιαύτας τοὺ σύμπαντας ἡγεῖσθαι. © προσήκειν τούτους ὁχ
ὅπως, ὦν ἡ πόλις δίδωσιν ἀφελεῖσθαι π'. ὅμως εἰ μὴ μηδὲν ἴσως τούτων,
ἄλλο θ' ὁτιοῦν ποιεῖν ὅπως μηδενὸς ὄντες οἰδενὸς φαυλότεροι φανοῦνται. τοὺς μὴ
τοίνυν δυστυχοῦντας ταύτῃ χρωμένους τῇ γνώμῃ, ὃ μόνον ἡγοῦμαι τὰ
δίκαια ποιεῖν ἄν, ἀλλὰ © τὰ λυσιτελῆ. τὸ μὲν τ' ἀναπαίειν ζητᾶς
ἀφαιρεῖν, καινῇ κακούργους ὄντι ποιεῖν πολλοὺς ἀνθρώπους τοῖς πλήγμα-
σι. τοῖς δ' οἰκ οἰδείᾳ, δι' ὃ δυσχεραίνουσι τὸ πλῆγμα οἱ τὰς οὐσίας ἔχον-
τες, © κατηγοροῦσι δικαίως, τοῦτ' ἀφελεῖν ἄν συμβουλεύομεν.
δίειμι δ' ὥσπερ ἄρτι, τ' αὐτὸν τρόπον, © ὑπὲρ τ' θυτόρων ὃ κα-
τακτείνας εἰπεῖν τἀληθῆ. ἐμοὶ μὲν, ὁδεὶς ὅστις ἄθλιος, ὁδ' ὡμὸς
ἂν δόξειε τῷ γνώμῃ, ὅταν λ'θιναίων γε οἶμαι, ἀλλ' ὁδὲ τ' ἄλ-
λων, ὥσπερ λυπεῖσθαι, ταῦτα λαμβάνοντας ὁρῶν τοὺ ἀγροὺς, © τ'
ἀναπαίειν οἰδενὸς ὄντας. ἀλλὰ πῶς σωφρίζειν δ' πλῆγμα, ἢ πῶς δυ-
σχεραίνειν; ὅταν τὸ ἀγρ τ' κοινῶν ἕνεκα, & τὰ ἴδια μεταβιβάζον-

τας

βούλεται ὑπεῖλῆφεν αὐτῷ, ἅ ζοι μισῶσι, © πολεμῶσι φιλίππῳ. ἔπειθ' ὁ πρᾶτων, ἢ σωφρόνως πάντ' ὄντα φίλιππος ἢ βασιλέως πραγματεύεται, ἅ ζος ἀναφανδὸς γέγονε, ἢ πάσας τὰς πράξεις ἐκ σιλβὼς, ἐχ ἡμῶν κατηγορήσων ἀκούσεται, ἃς ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος ἂν ἡγήσαιζο τῇ ἑαυτοῦ λέξει, ἀλλὰ τῇ πράξαντος αὐτῷ, © διοικοῦζος, ὥσ' ἢ πιστὰς τὰς κατηγορίας, ἢ λοιπὸν λόγον ἢ τοῖς παρ' ὑμῶν πρέσβεσιν, ὃν ἐκασιλβὼς ἤδισα ἂν ἀκούσαζο. ὡς τ' ἀμφοτέρους ἀδικοῦντα, κοινῇ ζιμφορήσασθαι δεῖ. ἢ ὁ πολὺ φ' ἐκασιλεῖ φοβερώτερος ἐαυ' ἑ φίλιππος, ἂν πρόπερος ἡμῖν ὢν φαίνηται. εἰ γ' ἐκαταλειπόμενοί ζε πεισόμεθα ἡμεῖς, ἀδεῶς ἐπ' ἐκεῖνον ἥξει πορευόμενοι. ὑπὲρ δὴ τούτων ἁπάντων, ὁ ἱμαι δεῖν ὑμᾶς πρεσβείαν ἐκπέμπειν, ἥ ζις φ' ἐκασιλεῖ διαλέξεται, © τὴν ἀδελτηρίαν ἀπαγγέλλεσθαι, δι' ἣν πολλάκις ἠλαττώθητε. † ἢ δὴ βαρβαρος, ἢ κοινὸς ἅπασιν ἐχθρὸς, ἢ ἅπαντα τὰ ζιχῶτα. ἐγὼ μέν, ὅταν ἴδω τὴν μὲν σὺν θεοῖς © σὺν ἑκατόνοις διδοικότα, © κακόνουν ἢ τῇ πόλει φαίνοντα, ὅς ἢ πρόπερον σωτηρίαν τὰ τ' πόλεως πράγματα, ἢ νῦν ἐπαγγέλλεται. εἰ δέ μὴ † σὺ δέχοιθ' ὑμεῖς, ἀλλ' ἀπιστήσαιτε, † σὺ δὲ τάχ' ἐκείνῳ αἴτια. ὑπὲρ ἧς τ' ἐν ταῖς θύραις ἐγγὺς ὄντως, σὺ μὲ χρὴ σῇ τῇ Ἑλλάδι αὐξανομένῳ λυσῶ τ' Ἑλλήνων, δίκην ζε λέγοντα θαυμάζω, © δέδοικα ζῶσιν, ὅσις ἂν ἢ νοτ' ἔγερσ' ἐπφδὴ ἐχ ἅ ζος φίλιππον. ἔστι τοίνυν τί πρᾶγμα ἢ δίκη, ὃ λυμαίνεται τὴν πόλιν. ἐστὶ βλασφημίας ἀδίκου, ἢ λόγων ὧν πρόσθεν ἀπόντων διαβεβλημένον. εἶτα τοῖς μὲν τ' δικαίων σὺν τῇ πόλει βουλομένοις φανῆ, πόφασιν πρέχει. ἢ πάντων, ὅσα ἐκλείπει, δέον πρός του ζῶν γίγνεσθαι, ζ' τοῦθ' ὑρήσετε τὴν αἰτίαν ἀναφερομένην. ἐγὼ δ' οὐ μὴν φοβοῦμαι λέγειν, ἃ μέλλω, ἀλλ' ὀρῶ. ἱμαι δ' ἐξὸν, ἢ ὑπὲρ τ' ἀληθῶν τὰ δίκαια ζ' ὧν συμφέροντα τ' πόλεως εἶναι πρὸς τοῦ ῥήτορας, ζ' ὑπὲρ τ' κακηγορίων τὰς οὐσίας, πρὸς τοῦ ἰδιώτας, εἰ ἀνέλοιμην ἐκ μέσου τὰς βλασφημίας, ἃς ζ' φ' ἡδέως ἂν ἀκούοντ' ἄνθρωποι. δίκαιον, © τὸν φόβον, ὡς ἔστιν τοῦτο αὖ μεγάλου ζῆν ἀνδρός. ἃ † ἔστιν ἀνὴρ τὰ πράγματα μεῖζον ἐπανεπαίμεθα. ἐδ' ὅ, ζῆν ἢ μᾶλλον ἂν ὅλην ἰδιοῤῥώσειε τὴν πόλιν. ἔτι δὲ † πρόπεροι ἅπαντες ἴσμεν. ὁρῶ δ', ὑπὲρ τ' σὺ χρείᾳ δοκούντων ἢ † πρεπέρων. ἴσως τ' ἔρω.

† ἐωρακέναι. ἄμ, ἢ ταῦτ' † ἐωρακέναι βούλοιμ' ἂν. ἐμοὶ, ὃν δ' ἕτερος ὁντινοῦν λέγῃ, © ὑμᾶς πείθῃ, ἔστω, μὴ ἀμυνέσθε. ἅπαντα πρόσθεν. εἰ δὲ μηδενὶ τρόπῳ δόξει, τί δὴ ποιοῦμεν ἅπαντες, ὅταν ἴσως ἀμφοτέροις ἐπιθώμεθα καὶ ἀμυνώμεθα ἐκείνῳ μετέχοντι πόνου, τοσούτῳ χαλεπωτέρῳ, © ἰσχυροτέρῳ χρησόμεθα ἐλπίδι, τί ἀναδυόμεθα, ἢ τί μέλλομεν, ἢ ποῦ ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰ δέοντα φανεῖν ἐπιτελήσομεν; ὅταν γὰρ δὴ ἀνάγκη τις ᾖ; ἀλλ' ἵν' μὴ ἄνευ λόγου ἐλθὼν ἐρῶ ἀνθρώπων ἀναίσχυντα εἰπών, ὃ μόνον οὐκ πάρεστιν, ἀλλὰ μὴ πάλαι προεληλύθατε. τοῦ γὰρ ἕνεκα, ἀφ' οὗ χρόνου δὴ τοῦ μὲν μετέστη δεῖ. διαφορά γὰρ τίς ἐστιν ἐλθόντι μὲν ἀνθρώπῳ μεγίστη ἀνάγκη, ἢ ὑπὸρ τῶν γιγνομένων αἰσχύνη. © μείζω ταῦτης, οὐκ οἶδα ἵν' ἂν εἶεν ζημίαι, ἐγὼ γὰρ, ὦ πολῖται, © ὁ τὸ σώματος αἰκισμός. ὃ μήτε γένοιτο, ὅτε λέγῃ ἄξιον. τὸ μὴ τοίνυν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι πρὸς τὰ ζημιοῦντα οὐκνηρῶς διακεῖσθαι, ἃ δεῖ τοῖς σώμασι, © τοῖς ὅσοι λιποστρατήσουσιν ἕκαστον, ἔστι μὴ οὐκ ὀρθῶς ἔχειν, ὃ δὲ πολλοῦ δεῖ· ἐγὼ μὲν, ἀλλ' ἔχει γε ἵνα πρόφασιν ὅμως. ὃ γὰρ μὴ δ' ὅσοι ἀκοῦσαι δεῖ, μὴ δ' ὅσοι βουλόμενοι προσῆκε, μὴ γὰρ τοῦτ' ἐνθένδε ἀκούσῃ, τοῦτ' ἤδη πάσχειν ἰδιωτείαν κατηγορεῖαν. ὑμεῖς τοίνυν ὅτ' ἀκούσῃ πρεῖν ἄν, ὥσπερ νῦν αὐτὰ τὰ πράγματα. ὅτε βουλοίμεθα ποτὲ ὁδοῦ εἰώθατε ἐφ' ἡσυχίας. ἀλλ' ὅταν μὲν ἐκείνος παρασκευάζηται ἐφ' ὑμᾶς, ἀμελοῦντες τοῦ ποιεῖν δέον, © ἀντιπαρασκευάζεσθε, ἐαθυμεῖτε· © ἐάν τι λέγῃ τις, ἐκβάλλετε. ἐπειδὰν δὲ ἀφ' ἑτέρου, ἢ ποθεν ὁρμώμενον τύχῃ, τηνικαῦτ' ἀκροᾶσθε, καὶ παρασκευάζεσθε. ἐγὼ δ' ἀκηκοέναι μὲν, © βεβουλεῦσθαι τότε καιρὸς, ὅθ' ὑμεῖς οὐκ ἠθελήσατε. πρόσεστιν δὲ © χρῆσθαι τοῖς παρεσκευασμένοις, νυνὶ νυνὶ ἀκούετε. τοιγαροῦν ἐκ τοῦ ζητοῦντα ἐνθένδε, μόνοι τῶν πάντων ἀνθρώπων ὑμεῖς τἀναντίον τοῖς ἄλλοις ποιεῖτε. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι πάντες ἄνθρωποι, περὶ τῶν πραγμάτων εἰώθασι χρῆσθαι τοῖς βουλεύεσθαι. ὑμεῖς δ', μὲν τὰ πράγματα. ὃ δὲ λοιπόν ὅστις, ἢ πάλαι μὴ ἔδει, † διαφέρει δ' οὐδὲν νῦν, τοῦτ' ὁρῶ. οὐδενὸς τῶν πάντων ὅτου ὡς χρημάτων δεῖ τῇ πόλει πρὸς τὰ νῦν ὑπάρχοντα πράγματα, συμβέβηκε δ' οὐ τυχήματα ἀλλὰ ταὐτομάτα. οἷς ἂν χρησώμεθα ὀρθῶς, ἴσως ἂν γένοιτο τὰ δέοντα. πρῶτον μὴ ἴ, οἷς βασιλεὺς πιστεύει, καὶ οὐ φ-

† διαφθύγει.

ἄνδρες Ἀθηναῖοι, © καταπονᾶσθαι ὁμῶν τοὺς τρατιώτας· τειχέως τα-
χέως· ἵππων, ἱππαρχῶν, © τἄλλα ὅσα εἰς πόλεμον· ἐπεὶ νῦν
γε γέλως ἔσθ' ὡς χρώμεθα τοῖς πράγμασι. © φιλίππου δὲ αὐτὸν
ὁρῶμεν, ὃς ἡμῶν οὐδὲν ἀμελεῖ τοῦ μὴ τοὺς θεοὺς θύσαντα τὴν πό-
τα, ἀνδρεῖον εἶναι δοκεῖ· ὑστερίζειν, ἀναλίσκειν ὅταν πράττωσιν τὰ πρά-
γματα, χρῆσθαι, συγχωρεῖν, δυσχεραίνειν, δικάζειν, ἀφ' ὅτου ἂν τα-
ῦτα γίγνηται, ἐγὼ διδάξω. μὴ ὅπως παύσηται, λέξω. δεῖν πάντας ὦ ἄν-
δρες Ἀθηναῖοι τὸν πράγματος ἐξ ἀρχῆς σκέψασθαι, δεῖ καὶ σκο-
πῆσαι ὀρθῶς· δικαιότερον ἀεὶ διώκειν. εἶτ' ἐπιδεῖν ὑστερί-
σαντα, παύεσθαι, ἕτερον πάλιν ἐὰν συμβῇ λέγειν, πρᾶσσειν αἰσχύνεσθαι, μὴ δο-
ρυφορεῖσθαι. τόδ' οὐχ ὅτως ἔχει. οὐκ ἔστι βουθυσίας χρυσοῦς, οὐδὲν
τοῦτον πάντα πρᾶξαι. δικαίους τοὺς δεῖ διώκειν, μὴ φοβεῖν τοὺς λέγοντας· μὴ ταμίας δημοσίους. μὴ ὅπως ἔστι τὸν
τῶν χρημάτων φυλακὴν ἀκριβεστάτην γενέσθαι. ὅτω ποιήσαντας
δεῖ μὲν τῶν χρημάτων λόγον, πρὸς τοῦτον λαμβάνειν. δεῖν δὲ τὴν
δόξαν, πρὸς τὸν στρατηγόν· © μισθοφόρους πέφασιν τὸν πολεμεῖν δίκαι-
ον, καὶ πρᾶξιν ἄλλο τι ἢ στρατηγὸν καταλείπειν. ἂν δ' οὕτω ποιή-
σητε, © οὐδὲν ἐθελήσουσι, ὡς ἀληθῶς ἄγειν εἰρήνην δικαίαν, © μέ-
νειν δ' τὸν αὐτὸν φίλιππον ἀναπάσεται, καὶ πολεμήσετε δίκαιον. © ἴ-
σως ἂν ἴσως ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὥσπερ ὑμεῖς νῦν πυνθάνεσθε πῶς
εἶ φίλιππος, © πῶς πρεσβεύει, ὅπως ἐκεῖνος †φονλίσει, ποῖ πέπτωκεν ἡ †ἂν φον
πόλεως ἀπῆρκεν δυνάμις. καὶ †πῦ φανήσεται. εἰ δέτω δοκεῖ ταῦτα, λίσθε.
μὴ δαπάνης πολλῆς, © πόνων πολλῶν, © πραγματείας ἧς, © μάλα †ὅπως.
ὀρθῶς δοκεῖ. δεῖν ἐκεῖ λογίσασθαι τὰ τῇ πόλει μεταταῦτα γενησόμε
να, ἐκεῖ ταῦτα μὴ ἐθέλειν πρᾶξαι, δύρησει λυσιτελοῦν ἐστιν, ἐκόντας πρά
ξαι τὰ δέοντα. εἰ μὴ γάρ ἐστί τις ἐγγυητὴς ἡμῖν θεῶν, ὃ δ' ἀνθρώ-
πων γε οὐδεὶς ἂν γένοιτο ἀξιόχρεως τηλικούτου πράγματος † ὡς
ἐὰν ἄγαθ' ἡσυχίαν, μὴ ἅπαντα πρᾶσθαι, οὐκ ἐπ' αὐτοῦ ὑμᾶς πλου
τῶν ἐκεῖνος ἥξει, αἰσχρὸν μὴ νὴ τὸν Δία, μὴ πάντας τοὺς θεοὺς, © ἀ-
νάξιον ὑμῶν, © τῆς ὑπαρχούσης τῇ πόλει, © τῶν πεπραγμένων τοῖς
προγόνοις, τὴν ἰδίας ῥᾳθυμίας ἕνεκα, τοὺν ἄλλους Ἕλληνας ἅπαν
τας εἰς δουλείαν προέσθαι. © ἔγωγε αὐτὸς μὲν, πεισθεῖναι μᾶλλον

ἂν

πως εἰς ἐλευθερίαν ὀξελέσθαι δεινοί. ὅπου βούλεται τοῖς κατὰ καιρὸν τὴν πρὸς ὑμᾶς ἐλευθερίαν ἐφεύρισκεν. ὁ κακῶς δ' ἀρᾶσθαι ταῦτα λογιζόμενος· πρῶτον μὲν δή, τὸν δεῖ χάριν ἐλθεῖν ὑπάλληλον εἶναι τῆς πολιτείας, καὶ τῆς δημοκρατείας, ἀδιάλλακτον ἐκεῖνον. ὃ δ' ἐστὶν ἢ δίκαια σαφῆ, ὅλως πάνθ' ὅσα πράγματ' ἐστὶ, καὶ κατασκευάζεται νῦν, καὶ τὴν ἡμετέραν πόλιν πρασκευάζει· ὃ δ' ὅπως οὐδὲν ὑμῶν οὐδεὶς, ὥσθ' ὑπολαμβάνειν τὸ φίλιππον, τὴν μὲν θρᾴκην κακῶν, ἵν' γε ἄν δόξω τοῖς ἄλλοις, δορυφορεῖν, καὶ βύλλιν, καὶ μάσειραν, καὶ ἃ νῦν φασιν αὐτὸν ἔχειν, τούτων μὲν οὐδὲν θυμεῖν, καὶ ὑπὲρ τούτων λαβεῖν, καὶ πόνους, καὶ χειμῶνας, καὶ κινδύνους ὑπομένειν, τὴν δ' Ἀθηναίων λιμένων, καὶ νεωρίων, καὶ τειχῶν, καὶ τῆς ἄλλης ἀρχῆς, καὶ τοσούτων προσόδων, καὶ τόπων, καὶ δόξης, ὧν μήτ' ἐκείνῳ, μήτ' ἄλλῳ μηδενὶ χαρισαμένῳ τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν κυριεῦσαι, οὐκ οἶδ' θυμεῖν, ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὑμᾶς εἰάσειν ἔχειν, ὑπὲρ δὲ τῶν μελιττῶν, καὶ τῶν ὀλυνθίων καὶ τῶν τοῖς θρᾳκίοις σηρίοις, εἰ ἔσθ' ἁρπάσαι χαλεπώτερον ἔσται ταῦτα, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνα ὑπὲρ τούτων ἐγείρειν κύριος, καὶ τὰ ἄλλα πάντα πράγματ' εἶναι. ταῦτα τοίνυν ἕκαστον εἰδότα, καὶ γιγνώσκοντα πρῶτον αὐτῷ, δεῖ μὰ Δί' ὃ χαλεπὸν καὶ ἐμπόλεμον πολεμοῦντα τὰ βέλτιστα τοῖς δικαίοις συμβουλεύοντα. ἔστιν μὲν γὰρ ὅτε μὴ πολεμήσετε λαβεῖν βουλομένων, οὐχ αἱ τῆς πόλεως συμφοραὶ πεποιήκασιν. ὁρᾶτε δ', εἰ δι' ἃ πρότερον πεπονήκατε φιλίππου, ἢ δι' ὑμᾶς, ἢ τείτα, πολλὰ γὰρ ἔστιν ἐφεξῆς, ἐγκαλέσαις ἂν τῷ πολεμεῖν, οὐδ' ὁμοίως ὥσπερ νῦν ὁ χρόνος Ἀθηναίων οὐδενὸς πολέμου, καρδιανοῖς ἐβοήθει, οὐκ ἀνήρπασμένος ἂν ἦν ὁ ταῦτα χρήσας, καὶ δῆτ' οὐκ ἄπαντες ᾐσθάνοντο ἂν, αὐτὸν καρδιανοῖς βεβοηθηκέναι; μὴ δῆτα ξυγγνῶτέ γε ὑμῖν αὐτοῖς, ἀνθ' ὧν φιλίππου ἐξαμαρτάνειν, μισήσετε, καὶ δίκης παρ' ἐκείνου μισθαρνῆσαι, διαπράσασθαι πρᾶγμα καλεῖτε. μηδ' αὖθις χρόνου γενέσθαι πολέμου, βούλεσθε παρ' ἡμῖν αὐτοῖς ὁρίζειν, εἰ δεῖ, καὶ μὴ δεῖ ἡμᾶς οὕτω πεφυκέναι. δεῖ δ' ὅπως ἐ-

†πολεμεῖ κεῖνος †φυεῖ τρόπον, οὕτω †ἀμύνεσθαι. τοῖς μὴ ἀμυνομένοις ἅπαν, χρήματα, καὶ τἄλλα, ὧν ἄν δέωνται, διδόντες. αὐτοὶ δ' εἰσφέροντες ὧν

ἄνδρες

ὑπιδέξασθε ταῦτα ποιεῖν αὐτῷ. Ἀντιῶνας ἐπειδὴ. Ὁ μετ' ὀλίγον χρόνον, τὰ αὐτὰ ὑμᾶς ἐξαπατήσαντα πεῖσαι. πολλὰ δὲ παραλείπω. φερέτω, πλὴν ἐπ' Ἀμβρακίαν ὁδόν. τὰς δὲ Ἡλίου σφαγάς. ἄλλα μυρία. ἃ ἵν' ὑπομνήσω μαι σοῦ βεβιασμένους, Ὁ σοῦ ἠδικημένους ὑπὸ φιλίππου, ταῦτα διεξέλθω μ, ἀλλ' ἵνα τοῦθ' ὑμῖν ὑπιδείξω, ὃ δύναται πάντας ἀνθρώπους ἀδικῶν. ταῦθ' ὑφ' αὑτοῦ ποιούμενος φίλιππος, εἰμή τις αὐτὸν κωλύσει. εἰσὶ δέ τινες, οἳ περὶ μὲν ἀκοῦσαι σοῦ ὑπὲρ τῶν πραγμάτων λόγους, οὐδέπω εἰώθασιν ὀρρωτάν, τί οὖν χρὴ ποιεῖν ὑμᾶς ἵνα ἀκούσαντες ποιήσωσι. χρησιμώτατοι γὰρ ἂν ἦσαν ἅπάντων· ἀλλ' ἵνα τοῦ λοιποῦ ἀπαλλαττῶσι. δεῖ δ' ὅμως εἰπεῖν, ὅτι, τί χρὴ ποιεῖν. πρῶτον μὲν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι δεῖ πεῖσαι ὑμᾶς αὐτοὺς βεβαίως γνῶναι, ὅτι τὴν πόλιν φίλιππος πολεμεῖ, Ὁ πλὴν εἰρωνίᾳ λέγω. Ὁ καὶ γάρ, Ὃ ἐχθρός ἐστιν ὅλῃ τῇ πόλει, Ὁ τῷ τ' πόλεως ἐναντίῳ, προσθήσω δὲ καὶ τοῖς αὐτῇ πόλει θεοῖς, οἳ περ αὐτὴν ἐξολέσειαν. ὁδὶ μὲν οὖν μᾶλλον ἢ τὴν πολιτείαν πολεμεῖ. ὅτι δ' οὐδὲ βουλόμενος Ὁ σκοπεῖ μᾶλλον οὐδὲν τὴν ἀπάντων, ἢ ὅπως ταύτην † καταλύσῃ. καὶ τοῦτ' ἐξ ἀνάγκης † καταλύσει. πρόσωπον ἕνα νῦν γε δὴ ποιεῖ. λογίζεσθε γάρ, ἀρχὴν βούλεται. τοῦτον δ' ἀνταγωνιστὰς μόνους ὑπείληφεν ὑμᾶς. ἀδικεῖ πολὺν ἤδη χρόνον, καὶ τοῦτ' αὐτὸς ἀρίστους ἐῶντος. οἷς γὰρ ὅσην ὑμετέροις ἔχει χρῆσθαι, τούτοις ἅπαντα τἄλλα βεβαίως κέκτηται. εἶτ' Ἀμφίπολιν, Ὁ ποτίδαιαν πρόειτο, ὅδ' ἂν εἰ Μακεδονία μένειν ἀσφαλὴς ἡγεῖτο. ἀμφότερα οὖν οἶδε. Ὁ αὐτὸν ὑμῖν ἐνίοτε λοιδοροῦντα, καὶ ὑμᾶς αἰσθανομένους. οὐ φρονεῖν δ' ὑμᾶς ὑπολαμβάνων, δικαίως μισεῖν αὐτὸν ἡγεῖται. πρὸς δὲ τούτοις τοσούτοις οἶδεν, οἶδεν ἀκριβῶς, ὅτι οὐδὲ ἂν ἅπάντων τῶν ἄλλων γένηται κύριος, οὐδέν ἔστ' αὐτῷ βεβαίως ἔχον, ἕως ἂν ὑμεῖς δημοκρατῆσθε. ἀλλ' ἐάν ποτε συμβῇ τι παθεῖν, πολλὰ δ' ἂν γένοιτο ἀνθρώπῳ, κἄξῃ πάντα τὰ νῦν βεβιασμένα, κἠ καταφθίξει πρὸς ὑμᾶς. ἐστὲ γὰρ ὑμεῖς ὧν αὖθ' ὑπολειπόμενοι, Ὁ καταχεῖν ἀρχὴν οὐ πεφυκότες, ἀλλ' ἕτερον λαβεῖν κωλύσαι, καὶ τὸν ἔχοντ' ἀφελέσθαι, καὶ ὅλως ὠφελῆσαι τοῖς ἄρχειν βουλομένοις, Ὁ πάντας ἀνθρώ-

δλλ' ἐλευθερίᾳ, καὶ νόμοις ὑφ' οἷς πολιτεύσῃ, τὸ δ' εἰς τὸ ἄρχειν μηδενὸς πολιτῶν ὑπηκόῳ, ἐπέρᾳ δ' ὑπακούσῃ, εἰ ὅτι σοι ἄμ' ὀργῇ δόξει δικαίως ποιῆσαι οἱ τὴν ἐκείνου προαιρέσεως, οἱ τυραννίδων, καὶ δικαστηρίων ὑπηνθυμοῦντες, κυριεύουσι πανταχοῦ. καὶ πόλις δημοκρατουμένη βεβαίως, οὐκ οἶδ' εἴ τίς ἐστι τῶν ἄλλων ἀσφαλεστέρα· κυριεύουσι δὲ ἐκείνης τὰς πολιτείας ποιούμενοι πᾶσιν, οἷς πράγματα παρέχεται. πρῶτον μὲν πάντων, καὶ μάλιστα, ζημιοῦν βουλόμενος χρήματα λαμβάνειν, ἔχειν γὰρ δώσοντα ὑπὲρ αὐτῶν. δεύτερον δὲ δι' ὀλίγου ἐλάττονι τόκου, τῷ δυναμένῳ πιθανῷ καταχρεωφορεῖν δοκεῖν ἀναλισκομένους αὐτοῖς, ἐν οἷς ἂν αἰτήσωσι χρόνοις, παρεῖναι. ἡμεῖς δὲ οὐ μόνον τούτοις †ἀπολαυσόμεθα· ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἀλλ' οὐδ' ἀνεκτὸν ἡγήσεται δυνάμενοι καὶ δικαίως ἐξελέγχειν πεπωκόσιν, ἢ τὰ φαρμακὰ ἄλλοτινὸς εἰσηγαμένῳ ἀνθρώπῳ. εἶτ' οἶμαι, δεῖ γάρ, ὡς ἐγὼ κρίνω, λέγειν τἀληθῆ, οὕτω διαβεβλήμεθα καὶ καταπεφρονήμεθα ἐκ τούτων, ὥστε τὴν ἐν αὐτοῖς τοῖς κινδυνεύειν ὄντων, οἱ μὲν, ὑπὲρ τῆς ἡγεμονίας ἡμῖν ἀντιλέγουσιν, οἷσθ' ὑπὲρ τοῦ σωτηρίου. ἔνιοι δὲ καθ' ἑαυτὸν ἀμύνεσθαι μᾶλλον, ἢ μεθ' ὑμῶν ἐγνώκασι. τὸν χάριν δὴ ταῦτα λέγω; διεξέρχομαι; ὅτι μὲν ἀπεχθάνεσθαι μὰ τὸν Δία, καὶ πάντας οὓς ἂν δεῖ προαιροῦμαι, ἀλλ' ἵνα ὑμῶν ἕκαστος ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τοῦτο γνῷ· ἴσθ', ὅτι καθ' ἡμέραν ῥᾳστώνη, καὶ ῥᾳθυμία, ὥσπερ τοῖς ἰδίοις βίοις, οὕτω καὶ ταῖς πόλεσιν, οὐκ ἀφ' ἑνὸς τῶν ἁμαρτημάτων ποιεῖ τὴν αἴσθησιν θᾶττον, ἀλλ' ὃ κεφάλαιον τῶν πραγμάτων ἅπαντα. σφόδρα τε σπέρειον καὶ δοριστόν, ταῦτα τὸν πόλεμον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ μὴ τὸν εἰρηνεύοντα, ἢ πολεμίοις ὑμῶν δὲ γνώριμα ὄντων ἴσως. ταῦτα μὲν οὖν τότε ἐᾶσθέντα καὶ προφθέντα, ἀπώλεσε Θρᾴκην, καὶ Κερσοβλέπτην σύμμαχον ὄντα ὑμῶν. πάλιν ταῦτ' ἀμελούμενα ἰδὼν, καὶ δεδεμένας βουλήσεις τυγχάνοντα πρὸς ὑμῶν, † καὶ σκαπτόμενον πρὸς Θρᾳκῶν, καὶ τυραννίδα ἀπαντικρὺ τῆς Λῆμνος †ἐπετείχισεν ὑμῖν ἐν τῇ Εὐβοίᾳ. ταῦτ' ἐνθυμούμενος, μέγαρα εἰάλω παραμικρόν. ὁδὶ ἐφεστήκατε δὲ ἐπεξεργάζεσθε τοῦθ' ὅλον ὑπὲρ

† ἀπολαυσόμεθα.

ὧν ἐ-

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΛΟΓΟΣ Δ.

ΚΑΙ ἀπονενόημαι ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς ὧν βουλεύεσθε, ἐπ' ἀναγκαίᾳ τῇ πόλει, πειράσομαι περὶ αὐτῆς εἰπεῖν, ἃ νομίζω συμφέρειν· οὐκ ὀλίγῳ δ' ὕστερον ἁμαρτημάτων, οὐδ' ἐπὶ μικροῖς χρόνου συνηλεγμένων, ἀφ' ὧν Φαίλιππος ταῦτ' ἔσχηκε, δεδήμοσιν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τὴν πάντων † δυσκολώτατον εἰς τὸ παρὸν, ἢ ὅλη ταῖς γνώμαις ὑμεῖς ἀφεστήκατε τὴν πραγμάτων, καὶ τοσοῦτον χρόνον ἀπολώλεκε, ὅσον ἂν κἀμοῦ καὶ ἄλλου ἀκούοντες ἴσως προσαγγελθῇ τι νεώτερον· εἶτ' ἀπιὼν ἕκαστος ὑμῶν, οὐ μόνον οὐδὲν φροντίζει περὶ αὐτῶν, ἀλλ' οὐδὲ μέμνηται. ἡ μὲν οὖν ἀσέλγεια, καὶ πλεονεξία, ᾗ πρὸς ἅπαντας ἀνθρώπους φίλιππος χρῆται, τοσαύτη τὸ πλῆθος, ὅσον ἀκούετε. ὅλη δ' οὐκ ἔστι ταύτης ἐπιτιμᾶν ἐν λόγου δημηγορίᾳ, οὐδεὶς ἀγνοεῖ δήπου. ἐγὼ γὰρ εἰ μὴ δ' ἀφ' οὗ τὸν ἄλλων τοῦτο μαθεῖν δυνατός εἰμι, ὡδὶ λογισάμην· ἡμεῖς οὐδαμοῦ πώποτε, ὅτου περὶ τὴν δικαίωσιν εἰσῆλθεν ἐξέτασιν ἢ ἠμύνασθε, οὐδ' ἀδικεῖν ἐδόξαμεν, ἀλλὰ πάντων πανταχοῦ κρατοῦμεν, καὶ περιέσμεν τῷ λόγῳ. ἆρ' οὖν διὰ ταῦτ' ἐκεῖνος ἔσχηκε τὰ πράγματα, ἢ τῇ πόλει καλῶς; πολλοῦ γε καὶ δεῖ. ἐπεισὶν γάρ, ὁ μὲν, λαβὼν μετὰ ταῦτα βαδίζειν τὸ ὅπλα, πᾶσι τοῖς ὁσίοις ἑτοίμως κινδυνεύων, ἡμεῖς δ' ἡσθώμεθα, οἱ μὲν, ἐρήκοτος τὰ δίκαια, οἱ δ' ἀπηκοότες, εἰκότως εἶμαι τὰ ὅπλα τοῦ λόγου παρέχεται. καὶ προσέτι τοῦτ' ἄπαντος, οὐχ οἷς ἔφαμεν ποθ' ἡμεῖς δικαίοις, ἢ τοῦ ἂν ἔτιμεν, ἀλλ' οἷς ποιοῦμεν. ἔστι δὲ ταῦτα, οὐδενὸς τὴν ἀδικουμένων σῴζειν δυνάμενα· οὐδὲν γὰρ δεῖ πλέω τοῦ αὐτὸν λέγειν. ὥστε ῥᾴδιον ἐστι κατιδεῖν ἐκ τούτων εἰς δύο μοίρ' ταῦτα τὴν οἱ τοῖς πόλεσι, τὴν μὲν, εἰς τὸ μήτε ἄρχειν βίᾳ βούλεσθαι μηδενὸς, μήτε δουλεύειν ἄλλῳ,

† δυσκολώτερον

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΛΟΓΟΥ.

Καὶ οὗτος τῶν αὐτῶν ἐστὶν ἔχεται τοῦ φθάνοντος· καὶ πολέμου οὔπω, οὔπω ἴδιον, πλὴν ὁ περὶ τῆς ὁμονοίας πολίτευμα. διαφθορὰν γὰρ τῆς πολυσίας πρὸς οὓς πέμπτας, ὁ Δημοσθένης κατασκευὴν ποιεῖται τῶν σκέψεων· τοῦ μὲν δήμου παραινῶν, μὴ δημεύειν τὰς τῶν πολυσίων οὐσίας· τοῖς δὲ πολυσίοις, μὴ φθονεῖν τοῖς ἀπόροις, τὸ δημόσιον λήμματος. πείθει δὲ οὓς Ἀθηναίους, καὶ πρὸς ὀργὴν βασιλέα, περὶ συμμαχίας πρεσβεύεσθαι.

Y.G.E.10. 14

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΛΟΓΟΣ Δ.

Demosthenis oratio QVARTA CONTRA PHILIPPVM.

REGIA BIBLIOTHECA PARISIENSIS EMANUELE

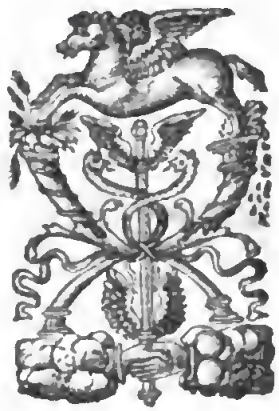

PARISIIS
Ex officina Christiani Wecheli, sub scuto Basiliensi. M. D. XXXIX.

Digitized by Google